Solemnitat del Cos i de la Sang de Crist (B)

Text de l'Evangeli (*Mc* 14,12-16.22-26): El primer dia dels Àzims, quan se sacrificava l'anyell pasqual, els deixebles van dir a Jesús: «On vols que anem a fer els preparatius perquè puguis menjar el sopar pasqual?». Ell envià dos dels seus deixebles amb aquest encàrrec: «Aneu a la ciutat i vindrà a trobar-vos un home que duu una gerra d'aigua. Seguiu-lo, i allà on entri digueu al cap de casa: 'El Mestre diu: On tens la sala on haig de menjar el sopar pasqual amb els meus deixebles?'. Ell us ensenyarà dalt la casa una sala gran, parada amb estores i coixins. Prepareu-nos allí el sopar». Els deixebles se n'anaren. Van arribar a la ciutat, ho trobaren tot tal com Jesús els havia dit i prepararen el sopar pasqual.

I mentre sopaven, Jesús prengué el pa, digué la benedicció, el partí i els el donà. I digué: «Preneu: això és el meu cos». Després prengué una copa, digué l'acció de gràcies, els la donà i en begueren tots. Els digué: «Això és la meva sang, la sang de l'aliança, vessada per tothom. Us asseguro que ja no beuré més del fruit de la vinya fins al dia que begui vi nou en el Regne de Déu».

Després de cantar els salms, van sortir cap a la muntanya de les Oliveres.

«Això és el meu cos. Això és la meva sang»

Mons. José Ángel SAIZ Meneses, Arquebisbe de Sevilla

(Sevilla, Espanya)

Avui, celebrem solemnement la presència eucarística del Crist entre nosaltres, el “do per excel·lència”: «Això és el meu cos (...). Això és la meva sang» (Mc 14,22.24). Disposem-nos per a suscitar en la nostra ànima “l'astorament eucarístic” (Sant Joan Pau II).

El poble jueu en el seu sopar pasqual commemorava la història de la salvació, les meravelles de Déu vers el seu poble, especialment l'alliberament de l'esclavitud d'Egipte. En aquesta commemoració, cada família menjava l'anyell pasqual. Jesucrist es converteix en el nou i definitiu anyell pasqual sacrificat en la creu i menjat en el Pa Eucarístic.

L'Eucaristia és sacrifici: és el sacrifici del cos immolat de Crist i de la seva sang vessada per tots nosaltres. A l'Últim Sopar això es va anticipar. Al llarg de la història s'anirà actualitzant en cada Eucaristia. En Ella trobem l'aliment: és el nou aliment que dóna vida i força al cristià mentre camina envers el Pare.

L'Eucaristia és presència de Crist entre nosaltres. Crist ressuscitat i gloriós roman entre nosaltres d'una manera misteriosa, però real en l'Eucaristia. Aquesta presència implica una actitud d'adoració per part nostra i una actitud de comunió personal amb Ell. La presència eucarística ens garanteix que Ell roman entre nosaltres i opera l'obra de la salvació.

L'Eucaristia és misteri de fe. És el centre i la clau de la vida de l'Església. És la font i l'arrel de l'existència cristiana. Sense vivència eucarística la fe cristiana es reduiria a una filosofia.

Jesús ens dóna el manament de l'amor de caritat en la institució de l'Eucaristia. No es tracta de la darrera recomanació de l'amic que marxa lluny o del pare que veu propera la mort. És l'afirmació del dinamisme que Ell posa en nosaltres. Pel Baptisme comencem una vida nova, que és alimentada per l'Eucaristia. El dinamisme d'aquesta vida porta a estimar els altres, i és un dinamisme en creixement fins a donar la vida: en això sabran que som cristians.

Crist ens estima perquè rep la vida del Pare. Nosaltres estimarem rebent del Pare la vida, especialment a través de l'aliment eucarístic.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Crist va instituir aquest sagrament com el memorial perenne de la seva passió, essent la més meravellosa de les seves obres. I ho va deixar als seus com a singular consol en les tristeses de la seva absència» (Sant Tomàs d'Aquino)

- «L'Eucaristia és veritablement una escletxa del cel que s'obre sobre la terra. És un raig de glòria de la Jerusalem Celestial que penetra en els núvols de la nostra història i projecta llum en el nostre camí» (Sant Joan Pau II)

- «Havent passat d'aquest món al Pare, el Crist ens dóna en l'Eucaristia la penyora de la glòria prop d'Ell: la participació en el Sant Sacrifici ens identifica amb el seu Cor, ens manté les forces durant el pelegrinatge d'aquesta vida, ens fa desitjar la Vida eterna i ens uneix ja a l'Església del Cel, a la Verge Santa Maria i a tots els sants» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 1.419)